

اسپنسر

توفیق سریال تلویزیونی «تاج» و تحسینی که شامل حال «اماگورین» به‌خاطر ایفای نقش پرنسس دایانا در این مجموعه شد، توجه به این زن سنت‌شکن دربار انگلیس که در سال ۱۹۹۷ در یک تصادف مشکوک رانندگی در موناکو جان باخت، از نو شکل گرفت و فیلم جدید «اسپنسر» محصول همین توجه است. این در حالی است که فیلم بلند قبلی پیرامون دایانا و زندگی سرشار از تنش او که در سال ۲۰۱۳ عرضه شد، ناموفق از آب درآمد و منتقدان و مردم گفتند که نه سازندگان آن فیلم (با نام «دایانا») توانسته‌اند حق مطلب را در باره همسر سابق و فقید پرنس چارلز ادا کنند و نه ناوومی واتس استرالیایی که نقش دایانا را در آن فیلم بازی کرد، به‌خوبی در قالب او فرو رفته است. با این حال تهیه‌کنندگان فیلم «اسپنسر» با نیرو و انگیزه گرفتن از موفقیت سریال «تاج» اقدام به ساخت این فیلم و ترسیم مجدد کاراکتر دایانا کرده‌اند. آنها با بهره‌گیری از پابلو لارن کارگردان شیلیایی بیشتر از هر چیزی روی مقطع پایانی زندگی پدفرجام دایانا که او را دوشس یورک هم می‌نامیدند، زوم کرده و بخشی را به تصویر کشیده‌اند که مربوط به

اسکارهای امسال به چه کسانی می‌رسد؟ (قسمت سوم)

رقابت‌های فضانوردان با شمشیربازان!

وسام روحانی خبرنگار

در قسمت سوم از این سری مطالب مثل دو بخش قبلی به معرفی آثار هنری و هنرمندانی می‌پردازیم که در سال در حال پایان ۲۰۲۱ درخشش محسوسی داشته‌اند و برای صید جوایز عمده پایانی سال از جمله اسکار کورس برداشته‌اند. آمدن نام این سینماگران به معنای تضمین حضور آنان در فهرست نامزدها نیست و به تبع آن نشانه‌ای حتمی از رسیدن این مجسمه‌های طلایی به دست آنها تلقی نمی‌شود اما به‌طور قطع و یقین بیانگر اتفاقات و معرفی‌کننده افرادی است که امسال در هنر هفتم خوش درخشیده‌اند و بواقع یک مرور لازم بر کار بهترین‌های سینما در ۱۲ ماه سپری شده به‌شمار می‌آید. آکادمی علوم سینمایی و هنرهای تصویری در روز ۱۹ بهمن ماه از میان خیل مدعیان ۵ کاندیدای نهایی را در تمامی شاخه‌های ۲۴ گانه اسکار معرفی می‌کند که البته لیست برترین‌ها مشتمل بر ۹ یا ۱۰ فیلم می‌شود تا گزینه‌ها و شایستگیان بیشتری را در بر بگیرد. تا چنان زمانی خواندن نام و وصف فیلم‌های موفق و هنرمندان خالق آنها کدهای اطلاعاتی و آدرس‌های دقیق تری را از سینمای امسال جهان به‌دست می‌دهد و بخشی از سرنوشت این آثار و میزان شانس‌شان برای فتح جوایز بزرگ را مشخص تر خواهد کرد.

نگاه تکن به بالا

آدام مک کی فیلمساز آمریکایی در هفده، هجده سال اخیر کارنامه خوبی برای خود در ملاحظاتی اسکار آفریده و فیلم‌های «شورت بزرگ» و «معاون» وی کاندیدای چند جایزه اسکار شده‌اند. اگر آثار فوق فیلم‌هایی با تم‌های درام و سیاسی و اغلب جدی بوده‌اند، فیلم تازه و موضوعی به کلی متفاوت دارد و ترکیبی از درام و امور قضایی-علمی است که اگرچه تخیل در آن بدون سهم نیست اما بار حقیقت و علم بر آن می‌چربد.

«به بالا نگاه تکن» درباره دو فضانورد و اخترشناس است که درمی‌یابند یک قمر رها شده در فضا در راه رسیدن به کره زمین و برخورد با آن است و به همین سبب می‌کوشند با اخطار دادن به اهالی زمین و مردم عادی و البته مقام‌های کشورها خطرات و مسائل بحران‌زای چنین برخوردی را کاهش دهند و از تلفات و ضایعات آن بکاهند. آنچه برای تماشاگران جذاب‌تر از سوژه فوق می‌نماید، اجتماع شماری چشمگیر از هنرپیشه‌های معروف برای بازی در این فیلم است که هم لنوئاردو دی‌کاپریو پر تجربه و جنیفر لارنس جوان را شامل می‌شود و هم مریل استریپ مسن را که با ۲۱ بار کاندیدایی برای اسکار رکورددار نامزدی در تاریخ اهدای این جوایز است که البته سه بار آن نیز به رسیدن او به این مجسمه‌های طلایی منجر شده است. دیگر بازیگران این فیلم تایلر پری و آریانا گراند هستند ولی اضافه بر آنان بسیاری از هنرپیشه‌های نام آشنای دیگر را هم در این فیلم خواهید دید و از هر گوشه استودیوها و جوامع سینمایی حداقل یک

نماینده در این فیلم دیده می‌شود. البته این حضور وسیع ستاره‌ها بدون دلیل و منطق نیست، زیرا از یک سو هر یک از آنان با شنیدن خبر شرکت سایر ستاره‌ها در فیلم جدید مک‌کی به این نتیجه رسیده‌اند که لاید با کاری غنی طرف هستند و حضور در آن برایشان اعتبارساز است و از جانب دیگر پیامی که فیلم می‌رساند، ارزش شنیدن و فهم و پیگیری و اتخاذ تدابیر لازم را

دارد. پیام مربوطه این است که کره زمین پس از تهدید و تضعیف شدن بر اثر انواع بلایای طبیعی و سود رفتارهای بشری و اخیراً بیماری کرونا، در معرض برخوردهای فضایی و فجاجی کهکشانی هم قرار دارد و بهتر است برای این مقوله هر چه زودتر آماده شود. مقوله‌ای که دیر و زود دارد اما سوخت سوز ندارد و در آینده روی می‌دهد و فقط زمان دقیق و حتی نسبی برخورد با این

این دیگر فیلم ریدلی اسکات است که به سوی اسکارهای ۲۰۲۲ خیز برداشته و این هنرمند کهنه‌کار و ۸۴ ساله برای این مهم به «خانه گوچی» اکتفا نکرده و به داستان کلاسیک‌تر و سنگین‌تر «آخرین دوئل» هم روی آورده است. «آخرین دوئل» ابتدا در جشنواره «وینز ۲۰۲۱» به نمایش درآمد و هم طراحی و قصه‌پردازی مطلوب اسکات و هم اسم و رسم و هنر بازیگرانی مثل مت دیمن، آدام درایور، بن افلک و جودی کامر سبب استقبال تماشاگران از این فیلم و حرکت مؤثرتر آن در مسیر کسب احتمالی جوایز پایانی سال شد. آنچه فیلم مطرح و ترسیم می‌کند. آخرین دوئل کلاسیک و مبارزه شمشیربازی رسمی است که دولت فرانسه در قرن چهاردهم در آن مهر تایید زد و آن را قانونی برشمرد و البته تبعات متفاوت و فراوانی داشت و به‌همین سبب در متن تاریخ فرانسه نیز به ثبت رسیده و در کتاب‌های مختلف این کشور که شرحی بر اتفاقات گذشته و کنونی فرانسه است، به آن اشاره شده است. اسکات از صحبت زیاد پیرامون این فیلم خودداری کرده و همه چیز

آخرین دوئل

این فیلم به نویسندگی و کارگردانی یوناس پوهر را سموسن دانمارکی یک ترکیب عجیب از ژانرهای معمولاً ادغام‌ناپذیر کارتون و مستند است که می‌تواند به یکی، دو کاندیدای عجیب و جالب در اسکار امسال نائل شود. داستان این فیلم براساس رویدادی واقعی تنظیم شده و نریشن فیلم نیز بر مبنای واقعی و برای تشریح اتفاقات حقیقی تدوین شده است. در این فیلم ریزاحمد بازیگری که طی سال‌های اخیر در هالیوود مطرح شده، به جای کاراکتر کارتونی و مرکزی «امین» صحبت می‌کند و امین مردی افغانستانی است که از کشورش می‌گریزد و به دانمارک می‌رود تا آنجا با زن محبوبش ازدواج کند و طبعاً در این راه مشکلات عدیده‌ای برای او به وجود می‌آید. حسن این فیلم گرمای وجود شخصیت‌ها و توانایی برقراری ارتباط آنها با تماشاگران باوجود انیمیشن بودن این فیلم است و البته برنده اصلی فیلم «Flee» می‌تواند ریزاحمد باشد که حالا هنرهایش در صدایشگی را هم به اثبات می‌رساند. نقطه اوج موفقیت ریزاحمد در سال ۲۰۲۰ بازی او در فیلم «صدای فلز» بود که کاندیدای چند اسکار شد و به سران استودیوها تفهیم کرد که اگر هر چه بیشتر به وی اعتماد کنند، متضرر نخواهند شد. از سوی دیگر ریزاحمد یکی از تهیه‌کنندگان اصلی این فیلم نیز هست و در نتیجه به‌عنوان فرد رابط با رسانه‌ها و شخصی که می‌کوشد این فیلم را در مجامع و جوایز پایانی سال بگنجاند، خودش را نیز فروز تر از گذشته در جامعه سینمای غرب جا خواهد انداخت. سوابق به ما می‌گویند که فیلم‌های مفرح ادغام‌کننده کاراکترهای کارتونی و شخصیت‌های واقعی فروش زیادی دارند و با اینکه مضمون «فرار» نه یک چیز مفرح بلکه یک رویداد واقعی و سیاسی-اجتماعی تلخ است اما این ترکیب به گونه‌ای صورت گرفته که «فرار» برای نامزدی در جوایز عمده پایانی سال بدون بخت نیست.

فرار

کالب لاندی جوئز بازیگری است که طی سال‌های اخیر دائماً رو به پیشرفت داشته اما اگر بسیاری از آثار او فقط وی را در جایگاه هنرپیشه مکمل قرار داده‌اند، «نیترام» او را در نقش اصلی نشانده و همین مسأله می‌تواند جایگاه وی را در این حرفه بسیار محکم‌تر و شهرت او را دوچندان کند. لاندی جوئز طی سال‌های اخیر در فیلم‌های «راه‌فرار» و «سه‌پیلیورد در بیرون میسوری» بسیار خوب ظاهر شده اما همان‌طور که پیشتر آمد، او در این آثار فقط ایفاگر رل‌های جنی و نقش‌های سوم و چهارم و زیر سایه امثال فرانسیس مک دورماند بود. اینک «نیترام» که ساخته جاستین کورزل کارگردان استرالیایی است، می‌تواند این معادله را عوض کند و لاندی جوئز را به جوایز برساند که فرجام و پیامد آن چیزی جز کسب شهرت فراوان نیست که سال‌ها از وی دریغ شده است. وی به‌خاطر

نیترام

